

„vanskelig hver Gang om Aaret kunne blive fuldtallige“; er dette Tilfældet i Syd-Grønland, ville saadanne Sammenkomster vistnok blive endnu vanskeligere i Nord-Grønland, hvis ringe Befolkning (3847 mod 6037 i Syd-Grønland); fordeelt paa en af dybe Fjorde indfaaret Kyst af over 5 Bredegraders Udstrækning, neppe vil kunne bibringes den fornødne Iver for Kommunalvæsenet til nogenlunde at møde, ikke heller er der fremkommet nogen Oplysning for Udvalget, som kunde foranledige det til at foreslaae Thinget at gaae ind paa en saa betydelig Udgift. Om den ny Indretning udretter Andet eller Mere, end vedkommende Inspektører og Missionairer selv og ved deres Undergivne kunne udrette til Bedste for Befolkningen, foreskommer Udvalget meget tvivlsomt.

45) Der er atter i Aar begjært 1000 Rb. til handelskyndig Hjælp for Ministeren, men der har hidtil intet Brug været for den, hvoraf man maa slutte, at den fornødne Handelskundskab Hayes i Bestyrelsen, og Udvalget skal derfor indstille, at de 1000 Rb. ikke bevilges.

46) Ved at eftersee tidligere Finansudvalgs Betænkninger vil man finde udtrykt en stadig Misforstaaelse med det hele grønlandske Forhold. Der er klaget over Blanding af Handel og Regjering, over de altfor store Udgifter ved Bestyrelsen, over Maaden, hvorpaa Monopolet udøves i Omfætningerne med de Indsøgte m. m.; en Kommission har i 1850 været nedsat og med stor Nidkjærhed undersøgt, hvilke Reformers der burde iværksættes, kort, Opmærksomheden har stadig været henvendt paa Sagen, men hidtil er Alt i det Væsentlige blevet uforandret.

I Betænkning over Finanslov for 1855--56 udtaler Udvalget sin Beklagelse over, at „intet Hensyn er taget til Rigsdagens gjentagne Indstillinger, angaaende en billigere, simplere og tillige dygtigere Bestyrelse af denne fjerne Koloni, ligesaa lidt som der er skeet Forandring i de vilkaarlige Priisansættelser eller gjort noget Skridt for at forberede Handelsmonopolets Ophævelse eller Indskrænkning.“

Fra den finansielle Side betragtet, vilde der formodentlig ikke være nogen Skade ved at ophæve den kongelig grønlandske Handel og overlade den til private Handelsfolk. De senere Aar have enten givet et saare ringe Udbytte eller Tab, og saafremt den paatænkte Forandring med at løse Tran i Grønland istedetfor her iværksættes, vil der uden tvivl blive en Mindreindtægt af over 40,000 Rb. aarlig paa denne Varefort; men selv om et aarligt Overskud blev offret, vilde Rigsdagen neppe tage i Betænkning at finde sig deri, naar Følgen blev til Koloniens Bedste. Udvalget maa iøvrigt tilraade Omkøgning af Tran her, for at denne Vare kan beholde sit gode Navn og høie Priis.

Beløbet af alle grønlandske Varer her paa Stedet regnes til 321,000 Rb. (Arholith holdt udenfor), der anskaffes for en Vareudsending, deri indbefattet Bestillingsgods, til Beløb af 85,400 Rb.

Uden at gaae i stor Detail-Undersøgelse, kan man ikke nøiagtig see, hvilke egentlige Bestyrelses-Udgifter der heste paa denne hele Handelsomsætning, men alene Pengeløn her i Staden og i Grønland til Embedsmænd og Betjente (med Kontoirholdsudgifter og Pensioner) er over 115,000 Rb. aarlig, foruden Kostdeputat, Omkostninger ved Husse, tilsammen over 57,000 Rb.; fjøndt nu andre Handelende vilde have Udgifter i samme Retning, tør man vel sige, at en meget væsentlig Deel af den nævnte Sum kunde spares, naar Handelen ikke var i Regjeringens Haand, saavelsom en ikke ringe Deel af andre Poster paa Budgettet, derunder